

TEATR NARODOWY

JACEK GŁOMB

Reżyser teatralny i filmowy, historyk, dziennikarz, pisarz, działacz społeczny, twórca projektu „Naprawiacze Świata” Fundacja Jacka Głomba, członek Polskiego PEN Clubu. Ukończył Wydział Reżyserii Dramatu w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie (1995) oraz historię na Uniwersytecie Jagiellońskim (1987). Od 1994 roku jest dyrektorem Teatru Modrzejewskiej w Legnicy, w którym zbudował od podstaw pokoleniowy zespół artystyczny, prowadzi działalność edukacyjną oraz wciela w życie innowacyjną estetycznie i społecznie koncepcję działań promiejskich, w tym „wchodzenia” teatru w pozasceniczne, często zdegradowane przestrzenie. Działalności artystycznej Jacka Głomba nie sposób oddzielić od jego aktywności społecznej. Stara się propagować wizerunek Legnicy jako miasta wielu kultur i narodowości, realizuje przedstawienia teatralne, przybliżające widzom Legnicę i Dolny Śląsk nie tylko polskie, ale także niemieckie, radzieckie, żydowskie, ukraińskie i łemkowskie.

W ciągu ponad trzech dekad działalności wyreżyserował ponad sześćdziesiąt spektakli. Wiele z nich zrealizował na scenie w Legnicy, m.in.: *Pasję* wg Mieczysława Abramowicza (1995) wystawioną w ewangelickim kościele Marii Panny w Legnicy, a następnie graną w świątyniach na terenie całego kraju, *Złego* wg Leopolda Tyrmanda (1996) przedstawianego w starej poniemieckiej fabryce amunicji, *Don Kichota Ulezonego* Krzysztofa Kopki (1997), *Balladę o Zakaczwaniu* własnego oraz Krzysztofa Kopki i Macieja Kowalewskiego autorstwa (2000) graną w nieczynnym kinie „Kolejarz” oraz spektakl inspirowany życiorysem byłego premiera Leszka Millera – *Obywatel M – historia* Kowalewskiego (2002). Pod szyldem Teatru w Legnicy przygotowywał także spektakle wg tekstów Roberta Urbańskiego – *Wschody i Zachody Miasta* (2003), *Szawel* (2004), *Łemko* (2007), przedstawienie pokazywane w byłym teatrze variétés na legnickim Zakaczwaniu. Zrealizował tutaj także *Orkiestrę* Kopki (2011), spektakl *Car Samozwaniec, czyli polskie na Moskwie* gody Adolfa Nowaczyńskiego (2015), *Biesy* wg Fiodora Dostojewskiego (2017); mierzył się z Szekspirem, inscenizował – *Koriolana* (wspólnie z Kopką, 1998), którego zrealizowano na terenie byłych pruskich, a następnie radzieckich koszar wojskowych, *Hamleta, Księcia Danii* (wspólnie z Kopką, 2001) przedstawianego w zrujnowanej sali teatralnej oraz *Otella* (2006).

Poza Legnicą wystawił głośne *Zabijanie Gomułki* wg Jerzego Pilcha (2007) w Lubuskim Teatrze im. Kruczkowskiego w Zielonej Górze (i ponownie w Legnicy w roku 2013) oraz sztukę Iwony Kusiak *Zapach żużla* w Teatrze im. Osterwy w Gorzowie (2010). W 2010 roku w warszawskim Teatrze Studio im. Witkiewicza zrealizował *Księżną D'Amalfi* Johna Webstera. Reżyserował na scenach łódzkich – w Teatrze Powszechnym przygotował spektakl *Marsz Polonia* wg Pilcha (2012), a w Teatrze Nowym im. Dejmka *Kokolobolo, czyli opowieść o przypadkach Ślepego Maksa i Szai Magnata* Urbańskiego (2012). W kolejnych latach zrealizował *Cesarza Ameryki* Urbańskiego (2013, Teatr Polski w Bielsku-Białej), szekspirowskie *Wesołe kumoszki z Windsoru* (2014, Teatr im. Osterwy w Gorzowie Wielkopolskim), *Moją Bośnię* Katarzyny Knychalskiej (2014, Fundacja Teatr Nie-Taki, Wrocław; koprodukcja z Teatrem Modrzejewskiej w Legnicy), *Czarny ogród* wg Małgorzaty Szejnert (2015, Teatr Śląski im. Wyspiańskiego w Katowicach), spektakl *Stilon – najlepszy ze światów* Knychalskiej (2016, Teatr im. Osterwy w Gorzowie Wielkopolskim). Powracał do prozy Pilcha – przedstawił *Wiele demonów* w gruzińskim Państwowym Teatrze Dramatycznym im. Czawczawadzego w Batumi (2016), potem także w Teatrze Śląskim im. Wyspiańskiego w Katowicach (2019), oraz do twórczości Urbańskiego – zrealizował jego *Przerwaną odyseję*

w Macedońskim Teatrze Narodowym w Skopje (2016, koprodukcja z Teatrem Modrzejewskiej w Legnicy).

W ostatnich latach wyreżyserował: *Hajfę Hotel* Knychalskiej wg Marka Hłaski (2018, Państwowy Teatr Dramatyczny im. Czawczawadzego w Batumi), *Wieloryba* wg Jerzego Limona (2018, Miejski Teatr Miniatura w Gdańsku), *Miasto we krwi* wg *Kronik królewskich* Szekspira (2019, Teatr Miejski w Gliwicach), *Klasyczną koprodukcję* Knychalskiej (2019, koprodukcja Teatru Modrzejewskiej w Legnicy i Państwowego Teatru Dramatycznego im. Czawczawadzego w Batumi), *Gwałtu, co się dzieje!* Aleksandra Fredry (2020, Teatr im. Osterwy w Gorzowie Wielkopolskim) oraz kolejne spektakle wg tekstów Knychalskiej – *Papusza znaczy lalka* (2022, Teatr im. Osterwy w Gorzowie Wielkopolskim) i *Chłopców z Roosevelta* inspirowanych książką Pawła Czado *Górnik Zabrze. Opowieść o złotych latach* (2022, Teatr Nowy w Zabrze).

Pięć spośród przedstawień Głomba zostało przeniesionych do Teatru Telewizji: *Pasja* (1996), *Ballada o Zakaczwaniu* (2001), *Wschody i Zachody Miasta* (2005), *Orkiestra* (2013) oraz legnickie *Zabijanie Gomułki* (2018).

Jacek Głomb ma na swoim koncie także reżyserię filmu fabularnego *Operacja Dunaj*, którego światowa premiera odbyła się na festiwalu w Karlowych Warach (2009). Film był przedstawiany na festiwalach w Polsce, Czechach, Bułgarii, Niemczech, Austrii, Portugalii, USA, Turcji, Indiach, na Islandii oraz na Litwie.

Nagrody:

Jacek Głomb jest laureatem statuetki Rudolfiny za „szczególne osiągnięcia na rzecz rozwoju województwa legnickiego” (1997). Otrzymał tytuł Dolnośląski Brylant Roku w kategorii „osobowość twórcza” (2002), tytuł ten otrzymał również za zorganizowanie w Legnicy Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego „Miasto” (2007), został wyróżniony Dolnośląskim Kluczem Sukcesu w kategorii „największa osobowość w promocji regionu” (2003) oraz Doroczną Nagrodą Miasta Legnica za „działalność, która uczyniła z legnickiego teatru jedną z najważniejszych, najgłośniejszych i najczęściej nagradzanych scen dramatycznych w Polsce” (2006) i honorową „Bombą 20. Sezonów”, nagrodą przyznawaną przez Stowarzyszenie Przyjaciół Teatru Modrzejewskiej w Legnicy (2014).

Został uhonorowany Europejską Nagrodą Obywatelską (2013), Nagrodą im. Kazimierza Dejmka „dla dyrektora teatru szczególnie przyjaznego polskiej dramaturgii współczesnej w ostatnich dwudziestu latach” (2014), Nagrodą im. Zygmunta Hübnera „Człowiek Teatru” (2018) oraz Nagrodą Specjalną miesięcznika „Teatr” za „długoletnie, konsekwentne i twórcze zarządzanie Teatrem im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy, który pod jego ręką stał się miejscem wyjątkowym na teatralnej mapie Polski – takim, w którym ambitny przekaz artystyczny nie rozmija się z wrażliwością lokalnej publiczności, a uniwersalne dramaty ludzkie znajdują kształt bliski doświadczeniu zwykłego człowieka” (2021).

Otrzymał nagrodę za reżyserię spektaklu *Zły w 3*. Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej (1997). *Koriolan* w jego reżyserii został nagrodzony w 4. Ogólnopolskim Konkursie na Inscenizację Dzieł Dramatycznych Williama Shakespeare’a (1999). Za reżyserię *Ballady o Zakaczwaniu* został uhonorowany Nagrodą im. Konrada Swinarskiego (2001), otrzymał nagrodę za reżyserię, próbę stworzenia teatru miejsca i za animację pracy zespołowej na 1. Festiwalu Dramaturgii Współczesnej w Zabrze (2001). Przedstawienie zostało wyróżnione także legnicką Żelazną Kurtyną (2001), Nagrodą Główną dla twórców i realizatorów w 7. Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej (2001), nagrodą Polskiego Radia we Wrocławiu w plebiscycie Brylant Roku (2001); otrzymało wyróżnienie na 4. Przeglądzie Współczesnego Dramatu w Zielonej Górze

(2002). Wyreżyserowany przez twórcę spektakl *Szawel* otrzymał nagrodę młodych wolontariuszy za najbardziej twórcze przedstawienie na 3. Festiwalu Prapremier w Bydgoszczy (2004) i legnicką Żelazną Kurtynę (2004). Jacek Głomb został uhonorowany nagrodą za reżyserię *Otella* na 10. Międzynarodowym Festiwalu Szekspirowskim w Gdańsku (2006). *Zabijanie Gomułki* (z Lubuskiego Teatru) w jego reżyserii otrzymało nagrodę za interesujący przekład prozy na formę sceniczną na 11. Ogólnopolskim Festiwalu Komедii „Talia” w Tarnowie (2007) i zostało wyróżnione zielonogórskim Leonem (2007). Za reżyserię tego spektaklu twórca otrzymał także wyróżnienie w 13. Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej (2007). Z kolei za *Zabijanie Gomułki* zrealizowane w Teatrze w Legnicy otrzymał Złotego Miedziaka za reżyserię na 17. Festiwalu „Oblicza Teatru” w Polkowicach (2014). Otrzymał też Nagrodę Prezydenta Miasta Gliwice „za umiejętność wpisania spektakli w ruiny gliwickiego Teatru Miejskiego” z okazji 20. Gliwickich Spotkań Teatralnych (2009), a za reżyserię *Wieloryba* – Nagrodę Miasta Gdańsk (2018).

Twórcę wyróżniono nagrodą wrocławskiego ośrodka Telewizji Polskiej przyznaną z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru (2000), jego film *Operacja Dunaj* uhonorowano Brązowym Niedźwiadkiem podczas Festival der Nationen w Ebensee (2010), a telewizyjna wersja przedstawienia *Orkiestra* otrzymała wyróżnienie Europejskiego Stowarzyszenia Telewizji Regionalnych CIRCOM w Kavtat w Chorwacji (2014).

Jacek Głomb został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (2002) oraz Srebrnym (2014) i Złotym (2024) Medalem Zasłużony Kulturze – Gloria Artis.